

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- ***заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,***
- ***оптужени Пане Булат и његови браниоци, адвокати Ђорђе Калањ и Предраг Марић,***
- ***оптужени Раде Вранешевић и бранилац адв. Звонко Радовановић,***
- ***сведоци Миле Вучинић, од оца Љубана и Миле Вучини, од оца Вида.***

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН:

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 10 часова.

Сведок Миле Вучинић, од оца Вида се упућује на место где ће сачекати док не буде позван, а приступа се саслушању сведока Мила Вучинића, од оца Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сведока да, значи Миле Вучинић од оца Љубана.

СВЕДОК МИЛЕ ВУЧИНИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, одмах му укључите микрофон. Добар дан, господине Вучинићу.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Љубана, са пребивалиштем у Новом Саду, Петроварадин, ул.Прерадовићева бр.32-а, рођен у Карловцу, 1966. године, несродан са окривљенима. По занимању шта беше, отправник возова?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Возова, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у некој завади са оптуженима Пане Булат и Раде Вранешевић?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја господина овог првог што сте рекли и не познајем лично, а другог што сте рекли, Вранешевића, познајем од негде лета, јесени 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Тада сам га упознао.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 12.11.2007. године, са оптуженима несродан, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако бисте себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете наглас тај текст заклетве који стоји испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом подигнута је оптужница против ова два лица – оптуженог Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а у вези догађаја у марту месецу 1992. године у селу Бански Ковачевац и убиства шест цивила хрватске националности. Суд Вас је позвао да нам кажете, шта Ви знате о овом догађају, с обзиром да из овог записника из истраге произилази да сте били тамо у то време, да сте били у једном од тих одељења која су припадала овој петој чети. Изволите.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, као припадник војске, био сам значи из Славког Поља чете коју сте Ви навели, пете чете Славког Поља. Био сам на редовном положају тада у Банском Ковачевцу, а претходно су се мењали по, шта ја знам тамо, у скуп више тих села, немам појма, како линија иде река Купа, ту су нас мењали, тамо, свако мало, мало па су мењали. Ми смо били на линији са остатком јединице. Ја сам био са остатком јединице, одељењем и у, колико се ја сећам сада, након времена и тога, година прошло, у вечерњим часовима дошло је у наше одељење тамо пред овај, давања редовне страже, дошло мени непознато лице и дошло у канцеларију где смо ми седели, у собу. Ми смо причали неке необавезне ствари, тако. И тражило је од командира Саве Малобабића, њему се представило, ја не знам како, како се зове, овај, да се врши евакуација цивилног становништва из зоне борбених дејстава прве линије у Банском Ковачевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Преко Уједињених нација за Хрватску. Ништа ми то није било, овај, како бих рекао, ништа ми то није било, указивало нити сам могао предосећати да ће се тако нешто десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вучинићу, да ли можете да седнете, ја мислим да ће се боље чути, да седите и спустите тај микрофон. Нставите.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Кажем, ја сам, овај, тада, онда сам био одређен за стражу, изашао напоље. Стража се давала ту неких можда десетину метара од куће где смо ми боравили. Нека лица су долазила, одлазила у кућу. Мени није познато шта се десило, на удаљености некој можда 700 до 1000 метара од нашег места боравка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Касније смо у току ноћи чули да се та лица што су требала бити евакуисана из села, ето тако завршила, убијена. Ја кажем, не знам ни ко је, ни шта је, ни како је. Ја сам био са остатком јединице на неких 700 до километар један од места ових догађања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био те ноћи са Вама у том одељењу, у тој кући у којој сте били смештени?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, колико се ја сећам, био је командир оделења Сава Малобабић, па онда Адам Габрић, па онда Милош, мислим да се презива Пајић или тако некако, Самарцић, не знам сада више, тако, па онда Никола Малобабић, па, оделење броји десет, дванаест људи, сада, не могу можда свих да се сетим, али ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Марко Мамула?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја мислим да јесте и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Ђуро Џакула?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ђуро Џакула? Па, може, сада се више не могу, можда јесте, али не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Миле Габрић?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било ту у тој просторији?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, кажем, оделење броји десет, дванаест људи. Да ли је толико било, сада, тада, кажем, пошто постоји увек овај да неко не иде на положај ако га командир вода или чете ослободи или тако, пошто се гледало да се ми сви људи са села, радни људи и то, пролеће је, изискује пуно посла на њиви и око њиве и тако, значи увек се гледало да се помогне људима, да не иду на линију, ако се могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био командир чете ту овај Јован Малобабић са Вама?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја мислим да га је касније, овај, обавестио командир, ја мислим да га је обавестио командир оделења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да га је обавестио, ја питам, да ли је био присутан у том оделењу тада?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Лично у самом почетку није, али мислим да је касније дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније, после чега?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, можда након, шта знам, пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог убиства када се то десило?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, мислим након одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, након можда, не знам сада, петнаест, двадесет минута, пола сата, откуд знам, али када је то лице дошло код нас у просторију, мислим да је након можда тих петнаест, двадесет минута, пола сата, не знам, пошто су нека лица долазила у просторију код нас и излазила негде. Ја не познајем те људе. Ја сам, кажем, изашао напоље да вршим стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте истражном судији да Јован Малобабић није био ту и да уопште не знате да је долазио?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем да не знам да ли је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада кажете да је након петнаест, двадесет минута?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем, можда га је обавестио, кажем, командир оделења, ја не знам, можда га је обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто друго.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Можда га је обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, након петнаест, двадесет минута обавестио. Да ли је дошао или није дошао, да ли знате или не знате?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Можда се нисмо разумели, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја се извињавам, можда се нисмо разумели. Кажем, можда га је обавестио или није, ја не знам, кажем, ја сам изашао, рекао сам Вам, изашао сам напоље на стражу, пошто је пала ноћ и почели смо давати стражу, то је нека десетина метара од просторије где смо боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, овај Милан Џакула, да ли Вам је то био командир вода?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он тада, те вечери, да ли је долазио или да ли је био присутан у тој просторији?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја лично кажем када сам био на стражи, ја га нисам видео, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, пре него што сте отишли на стражу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, он је долазио нас само обилазити повремено, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Они нас обилазе повремено, команда нас обилази повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тада, да ли се сећате те ноћи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Пре страже није био, сада, да ли је у току, после ноћи, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је било тих хрватских цивила ту?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Мени није познато, пошто кажем, не знам, овај, нама је била забрањена шетња по линији и тако, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви сви ту спавали у тој истој кући?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како мислите сви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим, припадници Вашег оделења?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Одељења да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви у тој кући?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, прекопута Ваше куће, да ли је становала нека жена Мара Ђерек?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја не знам, мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког од тих мештана Хрвата који су остали ту?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, ми смо били ту јако кратко, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали неке људе тих дана ту када сте долазили, држали те сграже?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја не, кажем, нама је речено да долазимо само у зону где има грађана хрватске националности, значи цивила и ништа више. А кажем, ја лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи те ноћи скупљени ту?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте истражном судији да су били скупљени?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како сам му рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вас пита: «Јесу ли у току ноћи ти цивили прикупљени», Ви кажете: «Па, они су тада одмах негде с вечера»?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем да не знам ко их је скупљао и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате ко их је скупљао, а да ли су били прикупљени? Ко ме се обраћа тај човек и како изгледа што кажете да Вам је непознат?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, човек, колико је мени остало у сећању, кратко подшишан, средње висине, дебљине, ничим изразито уочљив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је од гардеробе имао, да ли је имао униформу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, био је, колико се ја сећам, у цивилу, колико се ја сећам, кажем, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао од гардеробе у цивилу, ако се сећате?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја мислим да је била нека кожна јакна и фармерице, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде имате, видели сте обојицу оптужених. Да ли у њима препознајете некога од њих да је ту долазио? Кажете, Радета Вранешевића знате од раније?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Кажете, знате Радета Вранешевића оптуженог од раније. Ја сам Вас тако разумела на почетку, да сте рекли.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Јесте, знам га од 1992. године, лета, а то је после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1992. године, лета?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да, негде август месец, то је после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то лице које је било у јакни тој, да ли је то оптужени Раде Вранешевић?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја то не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кажете?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то оптужени Пане Булат, ево погледајте га сада.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја то не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптуженог Панета Булата, од када њега, да ли га знате из виђења или на било који други начин, са тих простора тамо?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја сам чуо да постоји господин Пане Булат током рата, а лично га, ево сада сте ми га Ви представили, а тада у тих, након петнаест година, шеснаест, колико сада, већ седамнаест, ја се не сећам да сам то лице видео, мислим, можда сам и видео, али, као да сада знадем да ли је то то, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и тај човек што је ушао, питам Вас, коме се он обраћа?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Командиру одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сави Малобабићу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Командиру одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Сава Малобабић предузима нешто у циљу прикупљања тих цивила?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем, ја не знам, ја сам изашао напоље на стражу, ја сам био напољу на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте изашли на стражу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, можда након неких десетину минута или, шта је време, не могу са сигурношћу рећи колико, али не, недуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте били на стражи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, стража се обично давала до 23 часа, овај, појединачно, а после, после 23 до ујутру, по двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време било када се све ово дешавало, када је дошао тај човек и Ви изашли на стражу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, рани вечерњи часови, ја не знам колико је сада то, рани вечерњи часови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, да ли можете да кажете?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, можда, било је пролеће, шта знам колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био пао мрак?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Пао мрак, да ли је то било седам, осам сати или не знам сада, сада се смрчава већ у пола пет, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте Ви сами отишли на стражу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, сам, како мислите сами, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, до 23 часа је била појединачна стража, а после 23 удвојена, ја сам Вас тако разумела.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да, па направи се списак, план страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте Ви сами отишли на стражу или је био још неко са Вама на стражи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја сам стражарио, кажем, неку десетину од просторије куће где смо боравили, овај, ту на уобичајеном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, сам, како сам, па упутио ме је командир на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да сте одлучили сами да идете на стражу, распоред већ постоји.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, да ли је још неко са Вама стражарио тада?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, није, али кажем, ја сам, није са мном тада нико стражарио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се дешава, колико сте дуго били на стражи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сат времена?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Тада се ја мислим стражарило по сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада приметили док сте на стражи неке активности околу, да неко прикупља те цивиле, да их зове, да им куца на врата кућа?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја само, колико се сећам, да су у нашу кућу долазиле неке особе више пута и мислим да ми је речено да не заустављам никога, пошто то људи врше евакуацију становништва из, да не вичем и тако, из зоне борбеног дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су то особе долазиле, да ли сте Ви видели ко је то долазио?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стражар, а поред Вас тако дефилују?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, мрак је, не види се ништа, мислим мрак је био стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како онда то стражарите, значи могло је оделење, прети им опаност, Ви на стражи, а не знате ко ту пролази и улази баш у Ваше оделење?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли сте чули да је долазило до неке пуцњаве?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, касније када сам, кажем, прошла моја смена, ја сам седео са остатком војске у просторији и причали смо можда тако неке необавезне ствари и након тога можда, шта ја знам колико времена, не дуго, зачула се нека пуцњава. Мислили смо да неко пуца безвезе или шта ја знам зашто пуца. Касније се убрзо чула и јака детонација. Ето толико смо чули од пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била пуцњава била, појединачна, рафална?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, шта ја знам, не могу ја са сигурношћу рећи каква је сада пуцњава била, али пуцњава онако дуже се чула. Сада, да ли је то појединачна, рафална, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте истражном судији рекли да је била рафална пуцњава, зато Вас питам.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Госпођо судија, ја Вас разумем, али то су временске дистанце које не региструјем, мислим не региструјем, али, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава након те пуцњаве, кажете, чула се прво пуцњава, а после детонација. Шта се дешава тада, да ли изалзите Ви, да ли неко излази, Ваш тамо?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја не знам, ми одатле нисмо никуда ишли. Кажем, то је опет удаљеност неких 700, 800 метара од нас, можда и километар, немам појам, мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца се то чула пуцњава?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ако ћемо да гледамо, како да гледамо. Ако се окренемо према, колико се сећам Купи, онда с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та пуцњава долазила из правца овог Вашег оделења, ту су била смештена два оделења, да ли је тако?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да, па не знам, три требају бити оделења, не могу бити два. Требало би бити три оделења. Па, у правцу нама другог оделења, значи од другог дела јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило, да ли сте сазнали Ви о чему се ту ради, ко то пуца?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја мислим да је командир позвонио телефоном тамо тим војним, питао шта се десило, ко пуца, да ли знате да неко пуца нештом, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је то звао командир?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали у току ноћи шта се то десило?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Речено нам је само да су људи тако настрадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су људи настрадали?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, који људи су настрадали?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, чули смо, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Рекао нам је да су страдали ти људи који су хтели да преко УНПРОФОР-а, Уједињених нација оду за Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, колико тих људи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем опет, не знам. Ви сте ми рекли неку бројку, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам нисам рекла никакву бројку. Реците ми, да ли сазнасте Ви, од кога су настрадали, шта се то десило?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан ујутру, да ли сте нешто чули?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, чули смо да су људи настрадали, кажем, али сада, како, шта, ко, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чувате сутрадан колико је то људи настрадало и од кога су настрадали?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не знам од кога, а не знам ни колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причало ту на том месту, било ту ноћ, било сутра ујутру, било наредних дана, да ли сте нешто сазнали?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа баш нисте сазнали у вези тог догађаја?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, не знам, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто причало, чули сте да су настрадали неки људи? Претпостављам да је била нека прича како.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја мислим да сам и сутрадан, ја мислим да сам и сутрадан одмах, пошто нам је била редовна смена, да смо ми, овај, отишли кући, а сада кажем, ја не знам. Мислим да је било већ сутрадан, иначе нас је било, то се мењало, колико се ја сећам, четири, осам, значи четири на линији, осам кући да се што више људи, овај, што сам рекао, баве пољопривредом и раде своје кућне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вучинићу, овде Вас више лице спомиње да сте Ви један од тих који сте прикупљали те цивиле. То тврди оптужени Пане Булат у својој одбрани у истрази и на претресу, то тврди Ваш командир оделења Сава Малобабић, то тврде припадници Вашег оделења Адам Габрић, Марко Мамула, Милош Пајић.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Господе боже, молим ти се, нечувено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овај сведок Сава Малобабић, значи командир Вашег оделења, у исказу који је дао Жупанијском суду у Карловцу 14. новембра 2000. године тврди да је те ноћи, «дошао је оптужени Пане Булат, наш безбедњак којег сам познавао из виђења, с једним човеком у цивилу, црнопут, стар око 45 година, на себи је имао црну јакну»; па онда даље тврди да је Булат питао «ко зна где се налазе људи који су остали у селу, који су избегли»; односно «ко зна где се налазе њихове куће»; да сте се јавили Ви и Мамула Марко, да сте после тога са Панетом Булатом и са тим другим човеком, изашли и да сте ишли да скупљате цивиле.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Нечувено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Нечувено. Ја кажем, господина, што сте ми рекли, Панета, сада први пут видим, по имену сте ми рекли, а Радета Вранешевића сам рекао од када познајем, а ово, ово је за не веровати. Ако тим људима нисмо могли помоћи, онда нисмо им хтели ни одмоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто тим људима помагали тих дана, да ли сте били са њима у контакту?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, нисмо, кажем, ја кажем нисам, зато што нисам ни знао где људе бораве и живе, кажем, ми смо ту били јако кратко и ако не идем два пута на положај или једанпут на положај, кажем, уопште, а најмање да сам учествовао, не дај боже, у таквим неким нечасним радњама. Нисам у животу учинио нешто зло, а камоли тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Адам Габрић 14. новембра 2000. године исто ово прича, да су дошли Пане Булат и још један непознат човек у црној јакни и он спомиње тог неког човека у црној јакни, да је Булат питао, ко зна где се налазе куће стараца који су отишли у села, да сте се јавили Ви и Мамула Марко.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте изашли из куће са њима тада, том двојицом?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Милош Пајић 22. новембра 2000. године, понавља исту причу, да су дошли Пане Булат и још један у црној кожној јакни и да сте изашли Ви и Мамула Марко ради прикупљања цивила?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте све време били напољу и да сте се тек након пуцњаве вратили?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: То није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Госпођо судија, то је стварно нечувано, то није истина. Ја кажем, ја сам био ту на стражи, одмах до куће, неких десетину метара и са некима чак од људи из одељења причао уз ограду када смо стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Адам Габрић, он прича да је он био на стражи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Можда после мене, ја не знам коме сам предао стражу, да ли сам Малобабићу или Адаму или коме сам предао сада ја не знам, не могу се сетити, али кажем, то је за не веровати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Марко Мамула 07. августа 2002. године саслушан у Жупанијском суду у Карловцу тврди да сте Ви некој жени рекли прекопута куће ту Вашег одељења, била је нека жена хрватске националности, да сте Ви рекли тој жени да откључа и да пође са Вама?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како могу рећи када нисам ни знао где људи живе. Ја Вам кажем, не знам под којим су ти људи такве изјаве давали, не знам из којих интереса и из којих виших или нижих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сви ови људи спомињу Вас, који је разлог да они Вас помињу? Ево и оптужени Пане Булат тврди.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не знам са којим основом ме спомињу, када нема основа за то, нити га познајем, нити ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми како они сви, Ви видите само једног човека да је ту дошао у тој кожној јакни.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја сам видео једног, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они виде двојицу да су дошли? Како то само Ви видите једног, а они виде двојицу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја сам видео ту вече када је он ушао код нас у канцеларију, једнога и када сам отишао на стражу, можда су, кажем, рекао сам опет, лица су долазила и одлазила у просторију где смо ми боравили. Сада ко је све долазио, како, шта, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после тога разговарали са неким?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војницима из одељења Ђуре Кривокуће, кажете из тог правца се чула пуцњава?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је занимало, шта се то десило, да ли је неки војник убијен, мислим, ту сте, ипак сви делите исту судбину?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, јесмо, делимо судбину, али нисам, како мислим, зашто да разговарам, како да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да питате шта је то било, чули сте после, побијени људи, који људи, ко то поби људе?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, командир је вероватно то питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја се сећам да смо седели у канцеларији и причали и да он каже, тако је рекао, «народ настрадао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ови припадници Вашег одељења сви знају да је прекопута била нека жена, једино Ви сада не знате, баш никога од тих цивила Ви виђали нисте, тих дана, не мислим те ноћи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја кажем, опет, ако смо били кратко време и ако нисам можда ишао једанпут или два пута на положај, ја то не знам, мислим, нечувено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још нешто о овом догађају, да ли сте чули касније нешто, ајде те ноћи, наредних, да ли чусте касније, шта се десило? Да ли сте било кога од ових старијих људи виђали пре овога?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нигде никога?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, не, кажем, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви уплашени од некога, нешто ми делујете да сте уплашени?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, нисам, али мислим, са таквим изјавама неких људи, просто човек нема више, не знам шта да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Ви знате те људе које Вам председник већа говори да помињу Вас?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, знам, то су ми ове комшије и ови рођаци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте после тога са њима били у контакту?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада нисте причали о том човеку у јакни?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је могуће да они о неком другом причају, не о Вама, да ли је био још неки такав, па да су заменили?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је могуће или не?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, Миле Вучинића има више, сада, кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, у тој Вашој јединици, војника Мила Вучинића?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Кажем, има Мила Вучинића више, кажем, још један чека, исто је Миле Вучинић, сада, кажем ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Има још један Миле Вучинић у јединици је био, колико се ја сећам тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само још један?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: У јединици тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одељењу или?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Е, па ја то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је био на стражи тог дана тај, па да су побркали Вас са њим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не знам, не верујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не? Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете Ви мени да објасните, када Вас је судија сада питала и предочила Вам како људи кажу, да сте Ви учествовали у прикупљању тих цивила који би требало према томе што је то лице рекло, како сте сами, да се пребаце на територију, а Ви сте казали да Ви нисте у таквим нечасним радњама учествовали. Да ми објасните, зашто би то била нечасна радња, да се неко прикупи и да се води, да се одведе на другу територију где је безбедније?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Можда нисам Вас разумео до краја, али на крају се види, овај, последица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Види се на крају, али када Вас тако људи сви описују, нико није знао да ће то да се деси, према томе, требало би да и Ви не знате, али Ви се сада плашите овде, као да ће неко Вас да оптужи да сте их скупили да би се побили.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Никакве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али тога не треба да се плашите, него треба да кажете стварно како је било.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем како се сећам и како сам ја доживео, али никада ништа није указивало на тако нешто, да се могло десити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, значи ко год је позивао ове цивиле, није знао да ће они бити убијени, није нико дошао и казао – хоћемо да убијемо цивиле, па их доведите. Онда бисте Ви били криви нешто, значи, нема разлога да не испричате оно што знате, а не да кријете овде.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кријете шта се десило, то је свима јасно, када десет људи који су били са Вама кажу да сте Ви нешто од тога урадили, а Ви кажете да нисте, да не знате цивиле, то је очигледно да не говорите истину. Сада Ви видите, да ли Вам се то исплати или да испричате како је било. Од истине нема штетних последица.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја Вам кажем да сам био ту на стражи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви можете да останете. Кажите ми нешто друго онда. Кажете, док сте Ви били на стражи, односно не, прво овако, кажете да је дошао тај у јакни и после десет минута да сте отишли на стражу. И кажете, за то време да се он обратио Вашем командиру оделења. Шта је тражио?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, управо то што сам рекао, да врши евакуацију цивилног становништва из зоне борбених дејстава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је рекао шта он ради, а шта је он тражио од командира оделења, није дошао да?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, не знам, он је тамо телефонирао са неким, немам појма кога, узео телефон и телефонирао, колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли му је нешто одговорио Ваш командир?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови људи кажу да је питао ко ће да иде да доведе цивиле. То нисте чули?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, можда је и рекао, али ја се, кажем, не сећам, то је ипак и време, нисам ја сам, у канцеларији је било нас десетина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није битно да ли сте сами или не, него шта се десило. Свако од њих је рекао шта је било и Ви треба да кажете, а не да ли вас је било пет или осам, то у овом моменту за тај одговор није уопште важно, Ви стално одговарате нешто друго што Вас човек не пита, да бисте ваљда добили на времену.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ма, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вас питам даље, када сте били на тој стражи, па кажете, ту најављено да ће да се прикупљају цивили, да ће ту да пролазе, да их не заустављате, колико сам Вас разумео, они су долазили, ти цивили по том мраку, у ту кућу где сте Ви били?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него, где су, у ком правцу су вођени поред вас?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, ја нисам видео да је неко водио поред нас цивиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, сада сте малопре причали да су пролазили и рекли сте ка кући где смо ми били?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем да су улазили неки официри, војска нека долазила и одлазила код нас у канцеларију, у кућу где смо боравили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то нису били цивили него војска?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А која војска?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, српска војска, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Малопре сте рекли овде, има то записано и снимљено, да су рекли да ће ти људи да долазе и да су улазили у кућу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, можда се нисмо разумели, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли Ви неки надимак?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај други Миле Вучинић, кога сте видели, да ли њега познајете?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли он неки надимак?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, сви га зову «Жижак».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он тада био, да ли је био у Вашој тој јединици шире гледано, у то време?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, треба да је био у нашој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у Вашем одељењу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у Вашем одељењу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја мислим да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, у ком одељењу је био?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према нашим подацима који постоје у списима, био је у одељењу Кривокуће.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да ли имају питања? Изволите.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сведок може да се изјасни, где је било зборно место где су ти цивили требали да буду скупљени у односу на кућу где су се налазили?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало се окрените према микрофону.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Хоћете молим Вас поновити питање, ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било зборно место где су цивили требали бити скупљени?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем да се то десило у, негде у пределу нашега другог одељења, а зборно место да ли је тамо било и ко га је одредио, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: И следеће питање, то лице које је дошло у кућу, које је рекло лице да треба да се преместе, после колико времена је напустило кућу? Да ли сте Ви приметили његов одлазак из куће и евентуално у ком правцу се запутило?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја лично нисам приметио његов излазак, а касније када сам дошао по повратку са страже, нисам га затекао у просторији.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли можете временски да определите, после колико времена је он напустио кућу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја сам Вам рекао да нисам приметио када је изашао из куће.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли оптужени питања? Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Вучинићу, хоћете ли тачно описати место где сте били, у којој кући сте били смештени са јединицом?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Пошто је више пута јединица мењала положаје у том, Ласињи и тамо тим деловима, овај.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, на самом месту, на самом месту у Банском Ковачевцу, где сте били смештени, учи наведеног догађаја?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја, колико се сећам, мислим да смо били, па доле негде низ брег, не знам, према, према.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Значи, доле испод команде чете, да ли је тако?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како мислите испод команде чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Команда чете је била доле негде отприлике на средини чете, са леве стране, како се гледа, из правца Пркоса према Банском Ковачевцу, односно Банској Селници и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сада Ви причате где је команда чете. Да ли је уопште ту била команда Ваше чете?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, не. Добро. Командир био само оделења и нико више. А команда чете није се налазила код нас, већ ја мислим да се налазила управо негде око другог или код трећег оделења, ја сада не знам тачно. Ја то сада не знам тачно да ли је била у другом оделењу или у у трећем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та кућа у којој се Ви налазите са оделењем.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Није била сигурно, није била сигурно, командант чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисмо се разумели, није одговорио. Јесте, ту вече је била команда чете у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може команда да се премешта овако као што Ви кажете, то сте Ви тврдили да је била команда чете.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок тврди да ту није била команда чете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Дозволите, ту вече није био командир њихов, него је био други командир који је вршио замену, а њихов командир је отишао на пут за Србију. И тада је био Гвојић Симо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, да ли Ви имате питања?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам, управо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вашу одбрану, а сада Ви постављате питања сведоку, па када сведок одговори на питање, Ви ћете моћи да стављате примедбе на оно што он тврди, али немојте сада Ви да износите наново Вашу одбрану.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У коме времену сте били на стражи, тачно у које време сте били, временско време када сте били на стражи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја сам рекао опет, пошто је пролеће временски, али мислим да је то негде или пошто мрак пада још рано, мислим да ли је то било од 6, 7 или 7 до 8, ја сада ту не могу тачно рећи, али то је значи тај неки временски оквир.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Након завршене смене добили сте смену, Ви сте се вратили назад у базу где сте спавали, да ли је тако?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли сте чули након што сте дошли у ту кућу, било какву експлозију, пуцање и тако даље?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Рекао сам то већ госпођи судији, да се чула након можда неких десетину минута, нека најпре пуцњава и онда експлозија. Ми смо причали у канцеларији о тако, кажем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли нико од вас колико вас је било у тој просторији, није питао шта се догађа и да ли некога није заинтересирало

да оде да види у чему је проблем или сте сматрали да је то уобичајена редња да то војска ради нормално?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја сам рекао госпођи судији да је командир позвао некога телефоном и да је питао шта се дешава у зони према нашем и другом одељењу и то нам је он пренео, колико се ја сећам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И није вам никаква више образложења давао командир после тог разговора телефоном?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реци ми, после када сте се скупили, ви сте имали резервни положај, да ли је тако, пре него што сте долазили у Бански Ковачевац?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Где?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја мислим да Ви знате где, нећу ја да говорим, питам Вас, Ви сте имали пре него што сте долазили на борбену линију, имали сте један резервни положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали, то је питање, тако треба да гласи и да ли сведок зна то.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли знаш где вам је био резервни положај?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пре него што сте долазили?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја кажем и са командним кадром немам никаквих веза и овај, ја сам био обичан војник који сам извршавао само наређења непосредно претпостављеног и ништа више.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Вучинићу, нисмо се разумели. Да ли сте пре него што сте долазили на прву борбену линију, имали негде још резервни положај у случају потребе?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: То мени није познато.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли нисте имали у кући Личанина у Пркосу, ту да сте једно време били у припреми, па онда долазили на прву линију?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, то мени није познато. Ми смо директно из камиона остављани на та места где смо држали стражу, за време боравка на линији.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја не знам, пробајте се сетити, ја мислим да је то било, пробајте се сетити.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Мени то није познато, ја знам да из камиона смо директно излазили у и тако смо у повратку и купљени камионом за кући.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците Ви сада мени, с обзиром да сте Ви тврдили да је био Миле Вучинић и Марко Мамула када су ишли у скупљање цивила, да ли је то тај Миле Вучинић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Дозволите. Ја сам рекао Мамула Марко ми је био иза леђа када сам рекао да треба цивиле скупити на једном месту да би лакше камион дошао да их превезе на другу локацију, што је било договорено. Рекао сам, дословце цитирам, «Мамула Марко ми је био иза леђа, он ми је рекао – ја знам, али ја никоме ништа нисам нити наредио, нити замолио, него је Џакула рекао – отиди када знаш» и на томе се завршава, али ја никога од њих војника, нисам ни једну реч казао – ти иди то, ти иди то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање није то, господине Булат, ја Вас питам, овако сте рекли истражном судији прво, уствари заменик тужиоца Вас пита: «Јесте ли Ви видели, коме Џакула пренесе ту наредбу да се то изврши, коме он то изда сада наредбу – идите скупљајте цивиле», Ви кажете: «Послао је два војника, један је Мамула Марко, а други је мислим Вучинић Миле»:

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мислим, ја кажем – мислим, али за овога сам сигуран. Мамула Марко је ишао, он је рекао да зна где су ови најдаље, а за ове мислим да је Вучинић Миле, али мислим да је овај други, не Видов, не Љубанов, него Видов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на претресу, такође овом од 02. септембра 2008. године, Ви такође, ја Вас питам, помињете Мамула Марка, ја питам «добро, у истрази сте спомињали да је и неки Миле Вучинић ишао да скупља цивиле», а Ви кажете – «па, млад дечко, ја мислим да се сећам црн дечко, да је и он ишао и да је рекао да иде да их, да ће их он довести»: Па Вас сада питам, тај дечко је овде у судници, да ли је то тај?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Има још један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај дечко?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, има још један дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, који је, да ли Ви можете да препознате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо ће, управо ће ја мислим да дође, то је овај други. То је то. Али знам сигурно, Мамула Марко да је ишао, да он доведе, јер он ми је био иза леђа када сам ја то говорио и када сам рекао – те цивиле треба скупити, доћи ће камион, за пола сата, сат, да их пребацимо на другу локацију и онда сам рекао: «Немојте случајно» и то, вероватно су причали између себе, то исто може да потврди, да сам рекао «немојте случајно ко шта да би предузимао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све чули. Чујете да сведок тврди да Јован Малобабић, командир чете, уопште није био.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није био, ту вече, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је управо оно оделење и оно место при коме Ви тврдите да сте се кретали и да сте Јована Малобабића видели ту на

прозору, командира чете. Чујете да сведок тврди да на том месту тада Јован Малобабић био није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате зашто сам то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мени се превише дуго овде седи у затвору, јер ако је он прихватио кривицу да прихвати да је он ту био и давао је исказ и истражном судији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јово Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тврди он у својој изјави да је он тада био ту.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али је дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је био, он тврди да је његово командно место.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте даље било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и Милан Џакула тврди да је његово командно место у Новом Селу, да команда чете уопште није у Банском Ковачевцу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, али ту вече је управо команда чете била и командир чете је био у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Вам сада сведока који тврди да Јован Малобабић ту био није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није, ту ноћ није, него је био Симо, Симо Гвојић, његов заменик, они су колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам сада предочавам део Ваше одбране где Ви тврдите, крећете се из оног правца оделења Ђуре Кривокуће према другом правцу, то је ово оделење Саве Малобабића, Ви тврдите да сте кренули према командиру чете Јовану Малобабићу и да сте га ту нешто видели на прозору, клима главом?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете, сведок тврди да Јован Малобабић ту био није. Шта је сада тачно?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, кажем Вам шта је. Да је Гвојић Симо замењивао Јову Малобабића. Јово Малобабић је био тада у Београду, у Земуну. Ја тачно Вам могу све казати како, што је било. Био је у Земуну, јер му је од супруге мајка болесна била, на умору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то све није важно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И требало је стан преписати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то сада тврдите да нисте сигурни да је Јован Малобабић тамо?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, тврдим сигурно, са одговорношћу, са пуном одговорношћу, да Јово ту вече није био, него је био Симо Гвојић. Али с обзиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада измена одбране.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али с обзиром да је Јово Малобабић давао изјаву и да сам био присутан његовој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у тој изјави то он причао да је тада био ту.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, прочитајте изјаву Јове Малобабића, па ћете чути, само је рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам напамет.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само на другом месту да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам напамет све ове изјаве из предмета.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нешто није. Добро. Можете да се вратите. Има ли Раде Вранашевић питања? Реците ми, да ли сте Ви то вече када сте пошли на стражу, имали оружје?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како војска на првој линији одбране, мислим држања и под стражом нема оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте имали од оружја?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја мислим да смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, Ви, не у множини?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја мислим да смо имали још тада полуаутоматску пушку, ја мислим полуаутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте, иначе, били задужени, каквим оружјем?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Полуаутоматском пушком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цело одељење?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, не знам, неко, неко је можда имао и дуго, али све зависи колико војска коме шта, чиме га задружила, није ту било правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте у истрази, а и данас на претресу, чини ми се, да је тај човек рекао да преко УН води ове људе, где у?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: У Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада налазили?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Бански Ковачевац није у Хрватској?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Госпођо судија, овај, колико је мени познато, из прича грађана, такви случајеви преласка грађана који су остали на подручју под контролом српских снага, се већ дешавало и људи су прелазили преко неких Уједињених нација и тако неких организација које су вршиле то, колико сам ја чуо да се то дешавало и раније и значи, ништа то вече није указивало на то да се неће и то вече десити. Значи да ти људи, мислим, Ви с правом питате да ли је Хрватска. Ово је било подручје контроле под контролом српских снага.

Мислим, можда се у томе нисмо разумели. Мислим, ја нисам ни почео рат, нити сам га завршио. Једноставно, нашао сам се само ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да се воде на неко подручје које.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ту вече на том месту, можда у криво време, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сада не знам тачно да ли сам Вас питала, Милан Џакула, тај командир трећег вода, ту ноћ да ли је био ту, да ли сте га видели?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја не могу сада рећи да ли јесам или нисам, али ја знам да је командир оделења одмах обавестио команду, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, то ту, пре него што се то све десило, да ли је био Милан Џакула?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја не знам да ли је он био на лицу места, немојте мене питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли је ту био, Ви кажете, Ви сте у оделењу Саве Малобабића, сви сте у једној кући, да ли је то та кућа која се налази тамо према потоку?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Мислим, како да Вам објасним, где се налази. Углавном, налази се на главном путу, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате ко Вам је командир вода, тог Милана Џакулу знате. Да ли је он био тада ту, да сте га Ви видели?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја тога стварно са сигурношћу не могу потврдити, сада након ове временске дистанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели или га нисте видели? Ви само реците, ја Вас не терам да кажете, видео сам га или нисам?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Добро, да ли има још неких питања? Можете да идете. Сада овај други сведок Миле Вучинић, од оца Вида. Може он да иде, овај сведок. Ја увек пошаљем у Службу за сведоке и они тамо, да не бисмо сада овде расправљали, тамо у Служби они знају да оде горе, регулише трошкове, да не би овде у судници сада овде причали о трошковима за сведоке.

СВЕДОК МИЛЕ ВУЧИНИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле Вучинић, од оца Вида, радник, адреса Врбас, Светозара Марковића бр.23, место рођења Вргин Мост, година

рођења 1952., несродан са оптуженима. То су подаци Ваши, да ли је тако?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени су Пане Булат и Раде Вранешевић. Да ли сте у некој завади са њима, да ли знате те људе од раније?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Из виђења само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Из виђења, понекада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења знате кога?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате из виђења, двојица су оптужених?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Пану Булата знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пану Булата, а Радета Вранешевића да ли знате од раније?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вучинићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Иначе, нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете тај исказ, положићете заклетву читајући тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет ове оптужнице је кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, оптужница је подигнута против Панета Булата и Радета Вранешевића због догађаја у селу Бански Ковачевац, март месец 1992. година, због убиства шест цивила хрватске националности, па реците ми, с обзиром да из овога што сте причали истражном судији од 12. новембра 2007. године произилази да сте у то време били тамо, све шта је Вама познато, где сте Ви били, у ком воду и тако даље, у ком одељењу и све што Вам је познато, што знате о овом догађају, било непосредно, било посредно да имате нека сазнања, да сте чули нешто.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја уствари остајем код прве изјаве што сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада морате то поновити да чујемо.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја у бити не знам, нисам ништа видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, где сте, у ком сте одељењу, где сте били те ноћи, шта се дешавало, да ли сте чули неку пуцњаву, да ли сте после тога чули нешто?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ништа ја нисам, ја сам баш у то време спавао у тој кући где смо боравили. Ја сам спавао тада. У бити, ја нити сам чуо шта, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не знамо, овде веће не зна која кућа, о чему се ту ради, значи, испричајте оно што сте причали, ком одељењу Ви припадате, нико овде не зна, чланови већа не знају ни у којој кући ништа.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како сада ја, у којој кући, како сада да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте коме Ви припадате, којој војсци, које одељење, ко је био командир одељења, ко је био командир вода, ко је био командир чете?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Командир вода је био Цакула Милан, а командир чете Јово Малобабић. И имали смо једну кућу где смо били стационарани. Та кућа је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир одељења?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ђуро, ја мислим, Ђуро Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки Ђуро Кривокућа?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Кривокућа, уствари, извињавам се, Кривокућа. Он је био командир одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то одељење Ваше где сте Ви били смештени, да ли је ту била негде близу команда чете и команда вода или не?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, није била близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, где је била команда чете, а где команда вода?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Команда вода је била у Пркосу, а команда чете је била у Ласињу, где је била стационарана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја сам ту ноћ када се то ваљда десило, ја сам спавао, ја стварно нисам нити чуо, ништа, нити сам могао онда ни видети, када сам спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте спавали?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули после, сутрадан, шта се десило? Да ли сте чули у току тог спавања да су Вас пробудили неки пуцњи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Нису то, није то баш тако близу било, нису се чули пуцњеви никакви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чусте ли сутрадан шта се десило?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, сутрадан када смо пролазили тамо, видим нема стараца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Старци нису били тамо, у кућама, када сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих стараца, да сте их виђали пре тога?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, једно шесторо, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту неко близу Вашег тог места, те куће где сте Ви били смештени?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Јесте, одмах прекопута цесте били су једни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја мислим бака и деда један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај деда можда био млинар?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја не знам сада, нисам, не знам да ли је био млинар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули тих шесторо цивила што кажете да су остали, колико је од тих шесторо цивила, колико је било мушкараца, колико жена?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја се сада стварно не сећам, јер шеснаест година има, ја стварно не бих знао тачно колико је било жена, а колико мушкараца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Ви сутрадан чујете, шта се то десило?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја, када смо отишли кући, ту у селу се прича да су старци побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где када сте отишли кући?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Кући на одмор у Славско Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли кући, а није се сутрадан нешто причало?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, причали су само да су старци као нестали, нема их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су нестали?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су нестали, да ли су то били ти старци су ипак старији људи, како сада ти људи нестали?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, не знам такве су приче кружиле, ја стварно, нико није званично ништа знао шта се десило и тако, него

касније се почело причати када сам отишао кући, по селу, да су побијени старци, ово, оно, друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су побијени, то сте чули, али шта сте чули, како побијени?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Нико ништа није званично знао, то по селу се тако причало, нико не зна ништа. Ја сам сада дошао, па не знам ништа и тако је то, једино су те приче кружиле, ништа друго. Званично ништа нису, ја да знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били са Вама у одељењу Раде Малобабић?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Јесте, ја мислим, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Петар Шкаљац?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Петар Шкаљац? Сада ја не знам, више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се Ви сећате да је био са Вама у одељењу од војника тих?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, био је тај Ђуро Кривокућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је командир одељења?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да. Ко је био још? Да ли је био Петар Шкаљац, ја се тога више баш слабо више и сећам и њих и. Ја стварно сада се и не могу сетити имена. Знам тог командира вода, одељења што је био, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сутрадан ви сте сви били ту. Да ли сте сви спавали у истој кући?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Петар Шкаљац који је такође припадник Вашег одељења, прича шта се дешавало те ноћи, хајде Ви сте спавали, па не знате шта се дешавало. Али он прича «следећег јутра, командир одељења Кривокућа Ђуро рекао нам је да је Булат поубијао бабе», значи он прича на записнику пред Жупанијским судом у Карловцу 22. новембра 2000. године, да тај Ваш командир одељења ту вама прича то.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја то лично чуо нисам, можда нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ујутру, Ви сте спавали ту ноћ.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да, да, ујутру, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру, значи то се, овај догађај се дешава ту негде близу Вас?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја не знам, можда ја нисам тада био, тај моменат ту када је то причано, ја стварно то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је логично да је ту у току ноћи се нешто дешава, нека пуцњава или нешто, а да Ви то нисте чули те ноћи, али сутрадан Ви уопште о томе не дискутујете? То што Ви причате, мало онако није логично.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, ја можда, кажем Вам, можда нисам моментално био тада ту, можда сам отишао да прошећем, да видим, јер нисмо ми нон-стоп само били у тој кући, шетали смо околу, тамо-вамо, чували положај тај. Е сада, можда ја нисам тада моментално био ту, када је тај причао да их је неко побио или није. Ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не прича се то моментално, вероватно је причано о томе, јер ипак то није редовна била ситуација.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Знам, да, али ја сам више чуо када сам дошао кући да се по селу прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али чули сте тамо нестали цивили, то је оно што сте Ви чули сутрадан, да ли је тако?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви нешто ту распитали, да ли сте чули где су ти људи? Значи, шест људи виђате ту и сада као нестали цивили. Да ли пита неко, па где су нестали, шта се то десило, како нестали старији људи?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, код њих је и УНПРОФОР долазио да их вози за Хрватску, ја сам мислио можда су овдежени тамо, када су нестали, уопште нисам тачно знао где су и шта се уствари догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су ти људи поубијани и бачени у бунар који се налази од Вашег одељења врло близу, на можда мање од сто метара, да ли сте чули то?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: То сам чуо када сам дошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да се по селу прича, вели, поубијани неки старци и бачени у бунар, али ја то нисам нити видео, први пут чујем, откуд ја знам, стварно не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког питали после када сте се вратили на исто место, да ли сте питали шта то би, да ли су стварно бачени људи у бунар, шта се то десило?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, нико о томе, људи нису хтели ни причати, само ето шушкало се тако, нико није рекао нешто званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ови неки Ваши причају шта су чули.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Они могу, ко то прича, он можда је чуо не нешто, ја лично нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли Вас није занимало шта се дешава на положају на коме се иначе и Ви налазите са Вашим војницима?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, занимало ме, али нисам ни помишљао да се тако нешто десило, што се десило, ја сам мислио да можда су вероватно пребачени за Хрватску преко или нешто, а и нисам се пуно распитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Раде Малобабић прича да је сутрадан Пане Булат долазио. Да ли Ви то знате за ту ситуацију, да је долазио баш у то Ваше одељење?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја се сада нешто и не сећам да, ја га лично нисам видео. Када бих га видео, онда то је нешто друго, ја лично нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича након овог догађаја, окривљени Булат међу нама ширио причу да нико ништа није видео, чуо, наредио да се бунар затрпа?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја о томе не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате никаквих баш сазнања о овом догађају?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни из приче, ни из чега?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ево, то има највише приче кући када сам дошао, по селу што се причало, та прича је постојала, и то сам највише чуо по селу, а друго, лично то нисам чуо ништа директно да је неко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у Вашем одељењу те ноћи били људи који раде, да кажем тако, минери, Раде Малобабић, затим Ђуро Чеко?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Како, Ђуро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуро Чеко ја мислим да се зове.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Чеко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Презива се тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеко Ђуро, звани «Пишта», да ли знате те људе?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете ни једног ни другог?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Чеко Ђуру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не њега, ове друге, Раде Малобабић, од оца Николе, звани «Карабин»?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Тога знам, тога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега знате?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он те ноћи ту у Вашем одељењу?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он иначе ту припадник Вашег одељења или је ту ноћ дошао?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја мислим да је био припадник одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадник одељења?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он у свом исказу тврди нешто друго, да није био ту.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Сада ја више се и не сећам, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је иначе био смештен у Ласињи и тако поред команде батаљона, а да је ту ноћ дошао, ту био код Вас?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, онда стварно и може бити тако, јер ја, пре шеснаест година, ја стварно сада се и не сећам, ко је све био у оделењу, ко је био у другом оделењу, била су три оделења, сада стварно се не могу ни сетити, да ли је био он или није, тачно сада да кажем, али знам га овако, горе су нам близу куће и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких питања за сведока? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете да сте чули да су затрпани у бунар. Да ли сте Ви видели тај бунар раније?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Видео сам, пролазио сам поред њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте га видели после овог догађаја?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: После?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Отишао сам кући на одмор, нисам га видео после тога, видео сам га након пет, шест дана, када смо се вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, тада, да ли сте видели да ли је затрпан био или?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Сада када сам дошао након пет, шест дана није био затрпан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Па, био је бунар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, како је изгледао, исто као и пре?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или другачије?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Исто као пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана нема. Оптужени немају? Изађите Ви, Пане Булат, пошто сте малопре тврдили, ево долази тај сведок други који је водио цивиле. Ево Ви сте рекли, тај други је водио цивиле, а овај оптужени. Молим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу ли да седнем да говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само тражим од Вас, Ви кажете немате питања, само се изјасните, да ли је то тај човек што је скупљао цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Миле, да ли се сећате када сам био у Вашој команди вода и када сам дошао, отприлике, у колико сати?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то команда вода, то је команда њиховог одељења.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Одељења, па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек тврди да је команда вода на другом месту, у Пркосу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У команду одељења, да ли се сећате када сам био?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Ја се не сећам када сте Ви били.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је био дан или ноћ?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се не сећа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ме нисте видели уопште?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисте чули да сам био ту и да сам било шта рекао војницима што је унапред већ било договорено за скупљање цивила и то?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не, нисам, када Вас нисам видео, како сам онда могао да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ниси ме видео никако?

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам даље шта да питам, шта да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви малопре рекосте, онај други је скупљао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај човек?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Изгледа да је најбоље ништа не знам, ништа видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да идете, довршено, а ово за трошкове доласка и то, то у Служби за сведоке ћете горе да регулишете.

Сведок МИЛЕ ВУЧИНИЋ: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 15 минута и биће настављен дана

*26. и 27. новембра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

Одређује се саслушање сведока:

- *за 26. новембар 2008. године – сведок Марко Мамула и сведок Јован Малобабић,*
- *а за 27. новембар 2008. године сведок Раде Малобабић, од оца Николе.*

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА